



ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 334

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δ. 10

Τιμή έτησίως συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νῦναι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
 Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἰκῆς Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἰουνίου 1885.

ΟΝΕΙΡΟΝ ΘΕΡΙΝΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

(Ἐπὶ τῇ βράσει τῆς ἐν τῇ γ' σελ. εἰκόνος.)



Ἐσπέρα εἶνε χλιαρά καὶ εὐάρεστος. Ὁ ἄνθρωπος εἰσέρχεται διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου ἐλαφρῶς πνέων καὶ συναποφύων ἐπὶ τῶν πτερύγων τοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως τὰ ἀρώματα τῶν κήπων, τὰ κελαδήματα τῶν πτηνῶν, τὰς ἀσθματικὰς ἀνακραυγὰς τῶν ἀηδόνων τῶν παρὰ τὴν πλατείαν τῆς Ὁμονοίας ὠδικῶν καρφενεῖων καὶ τὰς ἀναθυμιάσεις τῶν οὐρητηρίων καὶ τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Σταθίου μεγάλου κοινοβουλευτικοῦ βόθρου. Ἐν τῷ δωματίῳ πλανᾷται βαρεῖα ὁσμὴ λιθωντωῦ ἀναδιδόμενης ἀπὸ τῶν ἐπὶ παρακειμένου τραπέζιου συνετισσασυμένων φύλλων «Νέας Ἡμέρας», «Ἀκροπόλεως» καὶ «Παλιγγενεσίας». Συγκεχυμένα καὶ ἀνεκρῆροι ἀλλὰ διάττοροι καὶ ὀξεῖαι ἀνέρχονται ἀπὸ πλησίον καρφενεῖα αἱ ὠρυγαὶ θορυβώδους πολιτικῆς συζητήσεως. Ἐν καταλερωμένον ἀντίτυπον τοῦ Δασμολογίου τοῦ κ. Δεμάθα ἠπλωμένον ἐπὶ τοῦ ἐν γωνίᾳ τινὶ νιπτῆρος φιλοξενεῖ διπλωμένον μεταξὺ τῶν σελίδων τοῦ ἱκανὸν ἀριθμὸν κιθωτιδίων καὶ φιαλιδίων περιεχόντων κόνεις καὶ ἀλοιφὰς τῆς Κυρίας Ἀλ-λεν. Ἡ γαλήνη τῆς βαθμηδὸν ἐπερχομένης νυκτός καὶ ἡ χλιαρότης τῆς ἀτμοσφαίρας ἐκλύουσι τὸ σῶμα καὶ διαθέτουν τὸ πνεῦμα εἰς ρεμβασμὸν καὶ νάρκην, ἣν καθιστᾷ ἀκατανίκητον ἡ θέα τῆς ἐντὸς παρακειμένης βιβλιοθήκης ἐπιμελῶς ἀποτεθειμένης συλλογῆς τῶν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων τοῦ κ. Καζάζη. Κατ' ἀρχαίαν διαλείμματα ἀκούεται μακρόθεν ἐξησθενημένη ἡ βραχνὴ φωνὴ βραδύναγτος ἀγυῶναιδος κραυγάζοντος: «Τὰ πρακτικὰ τῆς βουλῆς καὶ ὁ λόγος τοῦ πρωθυπουργοῦ!»

ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἡδέας ταύτης ἐσπέρας κλίνει ἀδρανῆ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στήθους ὁ τῶς πρωθυπουργός. Οἱ μυκτῆρες αὐτοῦ διχστέλλονται πλατέως εἰσπνέοντες εὐ-

χαρίστως τὰς ἐξωθεν προσκομιζομένας ἀναθυμιάσεις καὶ τὸ πλημμυροῦν τὸν κοιτῶνά του θυμιάμα. Στηρίζων τὰ νῶτα ἐπὶ ἀναπαυτικοῦ ἐδωλίου καὶ ἐξαπλῶν τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ ἄλλου παρακειμένου παραδίδει τὸ πνεῦμα του εἰς τὴν ἡδονὴν τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ πάσης ιδέας καὶ πάσης σκέψεως, ἡδονὴν ἥτις φαίνεται συγχρόνως νὰ εἶνε καὶ ἡ μᾶλλον σύμφωνος πρὸς τὴν φυσικὴν κατασκευὴν τοῦ ἐγκεφάλου του κατὰ τὰς ἀστάσεις. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ κλείονται βαθμηδόν, τὰ χεῖλη συσφίγγονται καὶ ἡ πνοὴ τοῦ στήθους του καθίσταται ἀραιότερα καὶ ἡχοιότερα. Οὐδεὶς σπασμὸς διεγείρει τὸ ἀκίνητον σῶμα του, οὐδεμία ἀκτίς φωτίζει τὴν νεκρὰν ὄψιν του. Ὡς βαρὺ τι προσωπεῖον σιγῆς καὶ σκιάς ἐπικαθίσταται τῆς μορφῆς του, τόσῳ συνειθισμένης εἰς τὰ προσωπεῖα.

Ἀποκοιμᾷται.

Αἶφνης ἀπὸ τοῦ βόθρου τοῦ ἐκείνου ἀναδίδεται ὡς λάμψις τις. Οἱ ἀκίνητοι καὶ σκοτεινοὶ αὐτοῦ χαρακτῆρες φωτίζονται ὑπὸ περιέργου μειδιήματος. Ὅλον τὸ σῶμα του τινάσσεται ὑπὸ νευρικοῦ κλονισμοῦ καὶ ἡ χεὶρ του συστέλλεται ἐπὶ τοῦ στηρίγματος τοῦ ἐδωλίου.

Ὁ ὕπνος ἐπετέλεσε τὸ εὐεργετικὸν ἔργον του. Μία ὥρα αὐτοῦ ἴσχυσε νὰ ἐξαλείψῃ τριῶν μηνῶν θλίψεις, στενοχωρίας, λύπας, παροξυσμοὺς ἡττηθείσης ὑπεροφίας καὶ ταπεινωθείσης φιλοδοξίας. Καὶ ἐν μάγῳ ὄνειρῳ ἐκμυθνεῖζοντι ἐν στιγμῇ καὶ τῆς ἐβδόμης Ἀπριλίου τὴν φοβεράν καταδίκην καὶ τῶν ἐν τῇ βουλῇ συζητήσεων τοὺς ἐξευτελισμοὺς καὶ τῆς μελλούσης ἀπωλείας πάσης ἐλπίδος περὶ ἀνακτῆσεως τῆς οἰχομένης, ἀλλοίμονον! ἐξουσίας τὸν πόνον, ὁ ἐκπτώτος Καῖσαρ τῶν Τραχῶνων ἀναζωογονεῖται βλέπων μὲ κλεισμένα, τυφλὰ ἐκ τοῦ πόθου τὰ ὄμματα τὴν μειονοφρίαν τοῦ **Διπλῆν**!...

Κανεὶς ἂς μὴ τὸν ἐξυπνίσῃ! Ἄς τῷ ἀφεθῇ ἔσσει ἡ τελευταία αὐτῇ ἀκίνδυνος ἡδονὴ τῆς ἐν ὄνειροις δόξης καὶ δυνάμεως. Ἡ πραγματικότης εἶνε τόσον, ἀλλὰ τόσον σκληρὰ!